

DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ PROJESİ

MISRA EZBERLEME

ÇOCUK ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ

**Metin Celal'in (2020) Çocuk Şiirleri Antolojisi'nde yer alan
şairlerden "Dilimizin Zenginlikleri Projesi" için tarafımdan
derlenmiştir.**

f_fatih

Çocuk Şiirleri

NİSAN 2024

KUŞLARLA

Kuşlar uçar,
Ben koşarım.

Onların kanatları var,
Benim kanadım kollarım.

Kuşlar kanadını çırpır,
Ben de kolumu sallarım.

Uçun kuşlar, uçun kuşlar,
Hepinizle yarışım var.

Tevfik FİKRET

TEMİZLİK

Kalkar kalkmaz yıkanmak
Temizlenmek, taranmak,
Hem giyinip kuşanmak...
Ne yapayım efendim?
Adetimdir bu benim;
Yüzü gözü karışık,
Kire pasa alışık,
Hem pasaklı, yılışık,
Çocukları sevemem,
Böyle işe gelemem!
Çocuk olur temiz pak,
Çirkindir gözde çapak,
Bir kerecik bana bak
Adetimdir temizlik,
Ne yapayım titizim!
Türk çocuğu temizdir.
Temizlikte ikizdir,
Vazoda bir filizdir.
Onun için bendeniz
Pek temizim, pek temiz.

Aka GÜNDÜZ

OKULA DÖNÜŞ

Gezdik, eğlendik, koştuk bütün yaz
Ah ne güzeldi dereler, dağlar,
Topladık, yedik vişne, dut, kiraz,
Ah ne şirindi bahçeler, bağlar,
Bugün uslandı dünkü yaramaz,
Artık sekiz ay çalış, oku, yaz.

Fazlası eder çocuğu haylaz,
Dört ay eğlence yeter bize,
Ne tatlı, ne hoş geçti bütün yaz,
Gidelim artık okulumuza.
Bugün uslandı dünkü yaramaz,
Artık sekiz ay çalış, oku, yaz.

Çocuğuz, ama biliriz ki yaz,
Saf hava, uyku, su, oyun demek
Böyle olursa hastalık olmaz,
Okul açıldı, başladı emek.
Bugün uslandı dünkü yaramaz,
Artık sekiz ay çalış, oku, yaz.

Aka GÜNDÜZ

GAZİMİZE

Büyük küçük her ferdi asırlarca bu yurdun
Emekleyip dururken köhne izler üstünde;
Sen o kartal pençenle tutup bizi uçurdun
Aşılamaz ne dağlar, ne denizler üstünde.

Kurur senin nurunla izleri gözyaşının,
Düşmanları titretir çatılışı kaşının.
Bir güneş tesiri var o ilâhi başının
Karanlıklara düşmüş ümitsizler üstünde.

Sen çürümüş, dağılmış bir cesede can kattın:
Mezarından çıkarttın, semalara fırlattın;
Yeni baştan şerefli bir âlemi yarattın:
Bu derece hakkın var senin bizler üstünde.

Titriyor İstanbul'un sevinçle her bucağı,
"Gel!" diyor bir el gibi sana vatan sancağı;
Kapanıp öpmek için basacağın toprağı,
Bütün şehir bekliyor seni dizler üstünde.

Orhan Seyfi ORHON

KEDİM

Kedim henüz bir yaşında;
Uyur hep soba başında.
Hem cesurdur, hem de kurnaz.
Bir tıkırtı duyar duymaz.
Uyanır, aslan kesilir;
Gözleri volkan kesilir.
O geldiği günden beri
Bizim evin fareleri
Damdan, tavandan indiler,
Birer deliğe sindiler.
Koşup yakalıyor hemen
Yuvasından, deliğinden
Çıkanları diri diri.
Artık bunlardan hiç biri
Dolaplarıma girmiyor,
Kitapları kemirmiyor.

Halit Fahri OZANSOY

İLKBAHAR

Bir senede dört mevsim var
Birbirini kovalar.

İlkbahar, yaz, sonbahar, kış
Çiçekli, karlı bir akış.

İlkbaharda canlanır yer
Kırlar hep yeşiller giyer.
Döner geline her ağaç
Süslü bir etektir yamaç.

Dere akar çağıl çağıl
Kuzularla dolar ağıl.

Şimdi bakarsın gök nurlu
Şimdi bakarsın yağmurlu.

Güneş bir doğar bir kaçar
Hava bir kapar bir açar...

Yusuf Ziya ORTAÇ

SAKIN KESME

Ey hem şehri, sakın kesme! Yaş ağaca balta vuran el onmaz;
Bu kütükler 'Nice yıldır, hiç birine kervan gelmez, kuş konmaz.'

Bunları kes, o baltanla çürümüş ağaçları yere ser.

Bak, sizin köy şu yemyeşil koruluğun gölgesinde ne güzel!

Gönülleri açmadadır yaprakların arasından esen yel.

Yazık, günah olmaz mı ki, çıplak kalsın bu zümrüt yurt, şirin yel.

Hem dünyada en birinci borç değil mi her kula,

Bir tohumu fidan yapmak, fidanı da bir orman?

Eğer böyle olmasaydı ne kalırdı oğula:

'Mirasımı artır' diye öğüt veren Atadan?

Sakın kesme! Her dalında bir güzel kuş ses versin.

Sakın kesme! Gölgesinde yorgun çiftçi dinlensin.

Sakın kesme! Şu verimli köye kanat, kol gersin.

Sakın kesme! Aziz vatan günden güne şenlensin.

Mehmet Emin YURDAKUL

BAYRAĞIM

Atalarım, gökten yere
İndirmişler ay yıldızı,
Bir buluta sarmışlar ki
Rengi şafaktan kırmızı.

Onun ateş kırmızısı
Ne gelincik, ne de gülden,
Türk oğlunun öz kanıdır
Ona bu al rengi veren.

Ay yıldızı, gökyüzünün
Ayla yıldızından yüksek
Türk'ün alın yazısıdır;
Türk'tür onu yükseltecek.

Vazifemdir bayrağımı
Üstün tutmak her bayraktan.
Can veririm, kan dökerim
Vazgeçemem ben bu haktan.

Hasan Ali YÜCEL

ATATÜRK

Türkü ölümden
Odur kurtaran.
Odur Yeniden
Türklüğü kuran

Yaptığı ordu,
Düşmanı kovdu.
Ulus, yurdu
Odur yaratan.

Türkün Dileği
Onun Ereği
Yüce yüreği
Türklüğe vatan.

Bu memleketi
Cumhuriyeti.
Can ile etti
Bize armağan

Atamızsın sen.
Adımız senden.
Yürü izinden
Sana inanan.

Ülkün yürüsün.
Türklük büyüsün.
Sen Atatürk'sün
Ey yüce başkan!

Hasan Ali YÜCEL

29 EKİM

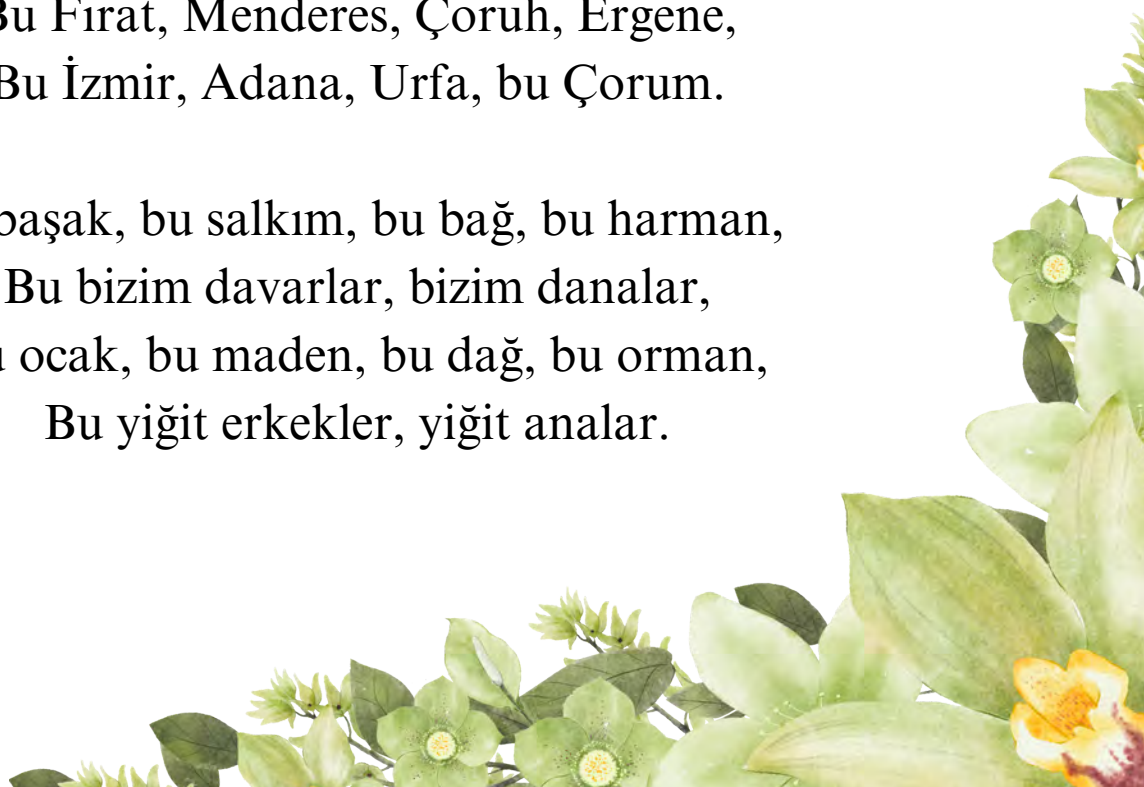
Bu sabah içimde bir tazelik var,
Bu seher, bu camdan giren gündüz, ben!
Sokaktan yükselen şu şen naralar,
Bu camdan bakınan, bu gülen yüz ben!

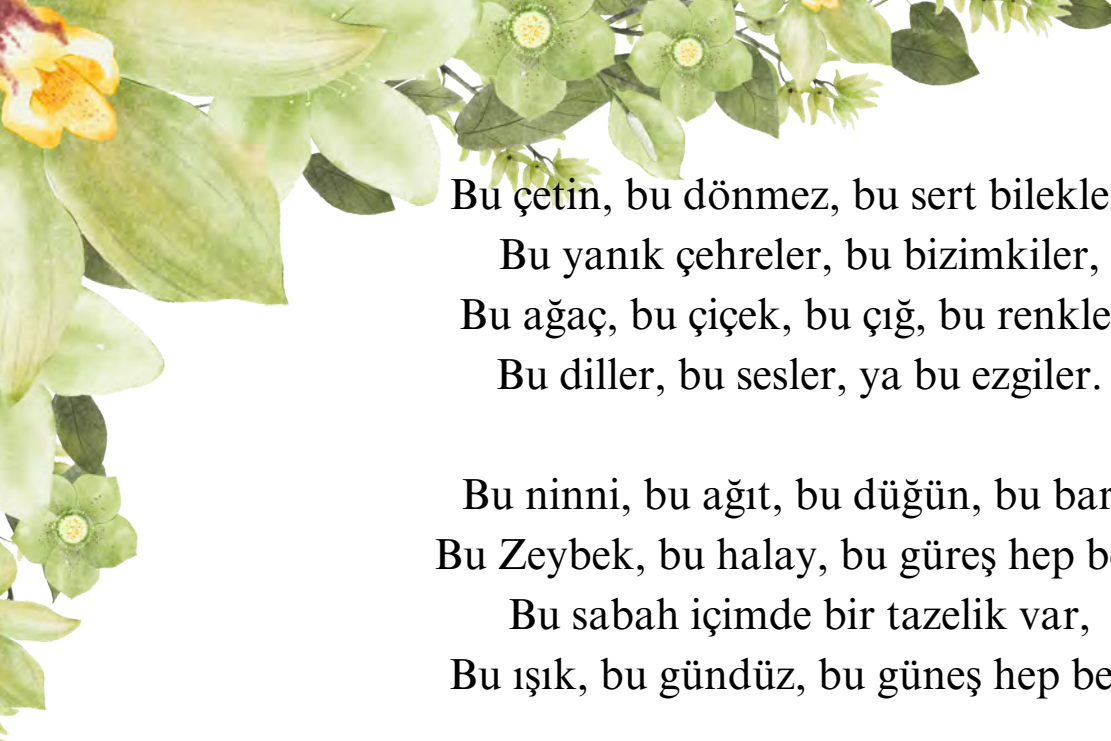
Nerede o dünkü ateşli nabız,
Nerede yastıkta kıvranan başım?
Bu sabah içimde çelikten bir hız,
Bu sabah en mutlu, en şen yurttaşım.

Bu millet, bu insan, adı sanı Türk,
Bu toprak, bu vatan, güzel Türkeli,
Bu tarih, bu onur, bu sihirli yük,
Bu Bursa, bu Konya, bu usta eli.

Bu eşsiz İstanbul, bu tek Edirne,
Bu örnek Kayseri, Sivas, Erzurum,
Bu Fırat, Menderes, Çoruh, Ergene,
Bu İzmir, Adana, Urfa, bu Çorum.

Bu başak, bu salkım, bu bağ, bu harman,
Bu bizim davarlar, bizim danalar,
Bu ocak, bu maden, bu dağ, bu orman,
Bu yiğit erkekler, yiğit analar.

Bu çetin, bu dönmez, bu sert bilekler,
Bu yanık çehreler, bu bizimkiler,
Bu ağaç, bu çiçek, bu çığ, bu renkler,
Bu diller, bu sesler, ya bu ezgiler.

Bu ninni, bu ağıt, bu düğün, bu bar,
Bu Zeybek, bu halay, bu güreş hep ben!
Bu sabah içimde bir tazelik var,
Bu ışık, bu gündüz, bu güneş hep ben!

Ey rüya, ey hayal, beni terketme.
Ey sabah koynunda senin, hem zinde,
Bir şuur ışığı vurmuş perdeme,
Bir bahar öğlesi gibi çimen de.

Siz şimdi sokaktan gelen oymaklar,
Yürüyün siz bütün il çocukları,
Göğüslerde gurur, elde bayraklar,
Yürüyün başlar dik, alın yukarı.

Yürüyün ardından siz emellerin,
Yürüyün kalbimin yükü ilhamlar,
Uzaktan çırpınsın size ellerim,
Çırpınsın yüreğim, durana kadar.

Bu sabah içimde bir tazelik var,
Bu seher, bu camdan giren gündüz ben!
Komşular, şaşmayın bana komşular,
Bu camdan bakınan, bu gülen yüz ben!

Ahmet Kutsi TECER

GAZİ

Türk çocuğu iyice bak ve tanı;
İstiklâl güneşı bu baştan doğdu.
Salgından kurtardı güzel vatanı,
Bütün düşmanları yurdundan kovdu.

Türk kızı, yüksel de göklere kadar,
Altın yıldızlardan işte bir çelenk;
Ayın bahçesinden çiçekler kopar.
Gazi'nin önüne ser, ışık ve renk.

Türk oęlu, rüzgârlar olsun sana at,
Doęudan batıya müjdelere taşı,
Gazi'yi gönlünün içinde yaşat;
De ki; zafer olsun onun yoldaşı.

Cihan tarihini süsledi adı,
En büyük milletimin, övün ve sevin,
Bir benzeri daha yaratılmadı.
Dünyada bir tane senin "Kemal'in."

Halide Nusret ZORLUTUNA

ANNEN

Sen bir avuç bebektin
Kimdi süt veren sana,
Hastalandın ölecektin
Kim kanat gerdi sana?

Senin minik başını
Avuçlarına alıp
Gece uykusuz kalıp
Kucağında kim salladı
Ağladın, seninle kim ağladı
Annen!

Sana ilk adımını attıran kimdir
Konuşmayı öğretti sana bir bir
Annen!

Sen şimdi giderken okula
Sefertasını kim hazırlar?
Kim bakar arkandan yola?
Sende en çok kimin hakkı var
Kimdir seni en çok seven
Annen!

Nâzım HİKMET

DÜNYAYI VERELİM ÇOCUKLARA

Dünyayı verelim çocuklara hiç değilse bir günlüğüne
alılı pullu bir balon gibi verelim oynasınlar
oynasınlar türküler söyleyerek yıldızların arasında
dünyayı çocuklara verelim
kocaman bir elma gibi verelim sıcacık bir ekmek somunu gibi
hiç değilse bir günlüğüne doysunlar
bir günlük de olsa öğrensin dünya arkadaşlığı
çocuklar dünyayı alacak elimizden
ölümsüz ağaçlar dikecekler

Nâzım HİKMET

ANNECİĞİM

Ak saçlı başını alıp eline,
Kara hülyalara dal anneciğim!
O titrek kalbini bahtın yeline,
Bir ince tüy gibi sal anneciğim!

Sanma bir gün geçer bu karanlıklar,
Gecenin ardında yine gece var;
Çocuklar hıçkırır, anneler ağlar,
Yaşlı gözlerinle kal anneciğim!

Gözlerinde aksi bir derin hiçin,
Kanadın yayılmış, çırpınmak için;
Bu kış yolculuk var, diyorsa için,
Beni de beraber al anneciğim!...

Necip Fazıl KISAKÜREK

SAYIKLAMA

Kedim, ayak ucuma büzülmüş, uyumakta;
İplik iplik sarıyor sükûtu bir yumakta,
Hırıl hırıl,
Hırıl hırıl...

Bir göz gibi süzüyor beni camlardan gece,
Dönüyor etrafımda bir sürü kambur cüce,
Fırıl fırıl,
Fırıl fırıl...

Söndürün lâmbaları, uzaklara gideyim;
Nurdan bir şehir gibi ruhumu seyredeyim,
Pırıl pırıl,
Pırıl pırıl...

Sussun, sussun, uzakta ölümüne ağlayan;
Gencim, ölmem, arzular kanımda bir çağlayan,
Şırıl şırıl,
Şırıl şırıl...

Ne olurdu, bir kadın, elleri avucumda,
Bahsetse yaşamanın tadından başucumda,
Mırıl mırıl,
Mırıl mırıl...

Necip Fazıl KISAKÜREK

SINIFTA

Sınıf kendi evimiz,
Tertemiz tutmalıyız.
Çamurlanmasın yerler,
Sonra bize ne derler.

Açık kalsın pencere,
Kağıt atmayın yere,
Ya öğretmen girerse,
Ne ayıp size derse ?

Tahtayı kirletmeyin,
Duvarı pisletmeyin,
Herkes bizi kıskansın,
Üçüncü sınıf sansın.

Çocuklar uslu durun,
Rahat rahat oturun,
Kimse sevmez haşarı
Kavgacı çocukları!...

İlhami Bekir TEZ

ORMAN

Kestane, gürgen, palamut
Altı yaprak, üstü bulut.
Gel burda sen, derdi unut.
Orman ne iyi, ne iyi,
Aman ne iyi, ne iyi !

Dallar kol kola görünür,
Yaprak yaprağa sürünür,
Kışın karlara bürünür
Orman ne güzel, ne güzel,
Aman ne güzel, ne güzel !

Ormanda kuşlar, böcekler,
Yavru ceylanlar emekler,
Açar yedi renk çiçekler,
Orman ne büyük, ne büyük,
Aman ne büyük, ne büyük !

Çamın, yaprağı dökülmez,
Gürgenin kolu bükülmez,
Ağaç dibinden sökülmez.
Orman ne canlı, ne canlı,
Aman ne canlı, ne canlı !

İzin vermeyiz kırmana,
Dayanamayız vurmana,
Baltayı sokma ormana,
Orman ne mutlu, ne mutlu,
Aman ne mutlu, ne mutlu !

Git, git sona varamazsın,
Kuşak olsan saramazsın,
Dalını koparamazsın,
Orman ne sonsuz, ne sonsuz,
Aman ne sonsuz, ne sonsuz !

İlhami Bekir TEZ

İNSAN

Gelin yüzlü papatyalar
Kırın en güzel süsüdür.
Ondan daha güzeller var
Bu, gülen insan yüzüdür.

Yaz ağaca küpe takar,
Gümüş dere durmaz akar.
Akan sudan güzeli var
Bu, gülen insan yüzüdür.

Artık hava kararınca
Yuvasındadır karınca.
Ölüm menzile varınca
Yaşlanan insan gözüdür.

Ne solan çiçek, duran su,
Ne karıncanın uykusu.
İnsana ilk dokunan şu
Küsen insanın sözüdür.

İlhami Bekir TEZ

KELEBEK

Kanadı benek, benek
Ufacık bir kelebek,
Konmuştu papatyaya.
Papatya pek haindi
Birdenbire silkindi
Onu düşürdü çaya.

.

Islanınca kanadı
Kelebek uçamadı
Mahkûm oldu ölmeye.
Bir arı geçiyordu,
Hain çiçeğe sordu:

— Niçin öldürdün? diye

Bunu yapıp vesile
O sivri iğnesiyle
Geldi üstünde kaldı.
Emerek derin derin
Boğulan kelebeğin
İntikamını aldı!..

Yaşar Nabi NAYIR

KELEBEK

Kümes Hayvanları
Tavuklar haykırıyor,
Gıdak gıdak, gıt gıdak,
Nasıl boyun kırıyor,
Şu çapkın horoza bak.

Baba hindi kabarmış,
Ne büyüklük, ne gurur.
Hep kendini yaz ve kış,
Böyle metheder durur.

Yine yalpa vurarak,
Dolaşıyor ördekler,
Su başında durarak,
Karşıya yüzecekler.

Yaşar Nabi NAYIR

ROBENSON ..

Robenson, akıllı Robenson'um
Ne imreniyorum sana bilsen!
Göstersen adana giden yolu,
Başımı dinlemek istiyorum.

Ben gemi olurum sen kaptan ol,
Yelken açarız bir sabah vakti
Güneşte gölgemiz olur deniz
Yolculuk! Derken adamızdayız.

İsterdim tercümanım olasın,
Tanıtasın beni balıklara
Vahşi kuşlara ve çiçeklere,
Bizdendir diyesin benim için.

Ağaca çıkmasını bilirim,
Tanırım meyvanın olmuşunu,
Taş kırmak da gelir elimizden,
Ateş yakmak da, aş pişirmek de.

Robenson, halden bilir Robenson
Adan hala batmadıysa eğer,
Alıp götürsen beni oraya,
Deniz yolu kapanmadan evvel!

Cahit Sıtkı TARANCI

ÇOCUKLUK

Affan Dede'ye para saydım,
Sattı bana çocukluğumu.
Artık ne yaşıım var, ne adım;
Bilmiyorum kim olduğumu.
Hiçbir şey sorulmasın benden;
Haberim yok olan bitenden.

Bu bahar havası, bu bahçe;
Havuzda su şırıl şırıldır.
Uçurtmam bulutlardan yüce,
Zıpızıplarım pırıl pırıldır.
Ne güzel dönüyor çemberim;
Hiç bitmese horoz şekerim!

Cahit Sıtkı TARANCI

ATATÜRK

Atatürküm eğilmiş vatan haritasına,
Görmedim tunç yüzünde böylesine geceler.
Atatürk neylesin memleketin yarasına,
Uçup gitmiş elinden eski makbul çareler.

Nerde istiklâl harbinin o mutlu günleri,
Türlü düşmana karşı kazanılan zaferi.
Hiç sanmam öyle ağarsın bir daha tan yeri,
Atatürküm ben ölecek adam değildim der.

Git hemşehrim git kardeşim toprağına yüz sür,
Odur karşı kıyadan cümlemizi düşünür.
Resimlerinde bile melül mahzun düşünür,
Atatürküm kabrinde rahat uyumak ister.

Cahit Sıtkı TARANCI

ÇOCUKLAR BAKIYORLAR

Çocuklar bakıyorlar, gözlerinde mavilik,
Bize bakıyorlar çocuklar, bir deri bir kemik.
Çocuklar tutamıyorlar ellerinde oyuncakları,
Çocuklar, koşamaz olmuş bacakları.
Bakıyorlar her akşam elimize,
Bir şey sormak ister gibi hepimize.
Benizleri sapsarı, hasta.
Çocuklar bedbaht bu yaşta.
Kim getirip koymuş onları yanımıza:
Bakıyorlar çizgi çizgi alnımıza.

Ziya Osman SABA

BİR YER DÜŞÜNÜYORUM

Bir yer düşünüyorum, yemyeşil,
Bilmem, neresinde yurdun.

Bir ev günlük güneşlik
Çiçekler içinde memnun.

Bahçe kapısına varmadan daha,
Baygın kokusu ıhlamurun
Gölgesinde bir sıra, der gibi:
-Oturun!

Haydi çocuklar, haydi,
Salıncakları kurun!
Başka dallarsa, eğilmiş:
-Yemişlerimizden buyurun!

Rüzgâr esmez, konuşur:
Uçurtmalar uçun, çamaşırlar kuruyun.
Mesut olun, yaşayan,
Ana baba evlat torun.

Ziya Osman SABA

ÇOCUKLARIM

Yoklama defterinden tanımadım sizi,
Benim haylaz çocuklarım
Sınıfın en devamsızını
Bir sinema dönüşü tanıdım
Koltuğunda satılmamış gazeteler
Dumanlı bir salonda
Kendime göre karsılarken akşamı
Nane sekeri uzattı en tembeliniz
Götürmek istedi küfesinde
Elimdeki ıspanak demetini
En dalgını sınıfın
Çoğunuz semtine uğramaz oldu okulun
Palto ayakkabı yüzünden
Kiminiz limon satar balık pazarında
Kiminiz Tahtakale'de çaycılık eder
Biz inceleye duralım aç tavuk hesabi
Tereyağındaki vitamini
Kalorisini taze yumurtanın
Karşılıklı neler öğrenmedik sınıfta
Çevresini ölçtük dünyanın
Hesapladık yıldızların uzaklığını
Orta Asya'dan konuştuk
Laf kıtlığında
Birlikte neler düşünmedik
Burnumuzun dibindekini görmeden
Bulutlara mı karışmadık
Güz rüzgârlarında dökülmüş
Hasta yapraklara mı üzülmedik
Serçelere mi acımadık kış günlerinde
Kendimizi unutarak

Rıfat ILGAZ

SİNCAP

Şu ağacın tepesinde
Var bir sincap
Ceviz kırar, yemek arar.

Her gün göremem ki
Saklar onu
Anne yapraklar.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

KİTABIM

Kitap en iyi arkadaş
Bana neyi sorsam söyler.
Ne anlatsa en sonunda
Çalış, iyi, doğru ol der.

Geceleri uyumaz o,
Beni kaldırır erkenden.
Okulum kadar güzeldir,
Kitabı çok severim ben.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

ÖĞRETMEN

A'dan başlar aydınlık,
Bir taş koyar bütün yapılarda temele öğretmen.
Solugudur düşüncenin buğdaydan yalaza dek
Yeryüzünde ne varsa ondan gelmedir,
Yeryüzü ile el ele öğretmen.

Göz gözdür o, uzakları görürüz
Ağızdır o, türkü söyleriz haykırırız günlerden.
Ulaşırsız erdem üstüne, gelecekler üstüne biz hep
Çizer büyük değirmisini
Uç olur da pergele öğretmen.

Hey hey, burası bir dağ köyü, kurda kuşa
Bırakılmış göğün kıyısına bırakılmış
83 toprak ev, 83 acı duman,
Çoluğuyla, çocuğuyla 415 karanlık
Kurtulacağız, el ayak kurtulacağız,
Bir okul yapıla, bir gele öğretmen.

Bir ışık, bir ışık daha,
Gecelerin içindeki ejderlerle dövüşür
Nice istemeseler de, nice önleseler de,
Uyandırır toplumunu
İyiye, doğruya, güzele öğretmen...

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

ÇOCUK KUŞ

Bir kuştu,
Allı allı bir kuş.
Her tüyüne bir çiçek bağladılar
Uçmadı o.

Bir kuştu,
Mavili mavili bir kuş.
Her tüyüne bir boncuk bağladılar
Uçmadı o.

Bir kuştu,
Yeşilli yeşilli bir kuş.
Her tüyüne bir çocuk kordelası bağladılar
Uçtu o.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

ANNEM

Küçükken başucumda
Bana ninni söyledin
Sabahları uyanınca,
Beni okşar severdin.

Benim annem, güzel annem
Beni al dizlerine...
Kucağında okşa beni,
Ninniler söyle yine...

Bugün hâlâ kulağımda
Çınlıyor tatlı sesin.
Güzel annem, kalbimin sen,
En büyük neşesisin...

Coşkun ERTEPINAR

DALGACI MAHMUT

İşim gücüm budur benim,
Gökyüzünü boyarım her sabah.
Hepiniz uykudayken.
Uyanır bakarsınız ki mavi.

Deniz yırtılır kimi zaman,
Bilmezsiniz kim diker;
Ben dikerim.

Dalga geçerim kimi zaman da,
O da benim vazifem;
Bir baş düşünürüm başımda,
Bir mide düşünürüm midemde,
Bir ayak düşünürüm ayağımda,
Ne haltedeceğimi bilemem

Orhan Veli KANIK

BAYRAM

Kargalar, sakın anneme söylemeyin!
Bugün toplar atılırken evden kaçıp
Harbiye nezaretine gideceğim.
Söylemezseniz size macun alırım,
Simit alırım, horoz şekeri alırım;
Sizi kayık salıncağına bindiririm kargalar,
Bütün zıpzıplarımı size veririm.
Kargalar, ne olur anneme söylemeyin!

Orhan Veli KANIK

RÜYA

Annemi ölmüş gördüm rüyamda.
Ağlayarak uyanışım
Hatırlattı bana, bir bayram sabahı
Gökyüzüne kaçırdığım balonuma bakıp
Ağlayışımı.

Orhan Veli KANIK

PENCERE

Sarı bir zambak açtı
Karanlığın bahçesinde pencerem
Geceyi odamdan geçirmek için
Bir ağaç cama vuruyor

Üşüdün mü dışarda narin ağaç
Yoksa hırsızlardan mı korkuyorsun
Nafile çoktan bağladılar ellerimi
Kırk haramiler

Ve gafil köpeğim kapımda habersiz
Bir tavşan kovalıyor rüyasında
Bulutlar şimdi insanların koynunda
Sabahleyin savuşurlar bacadan

Oktay RİFAT

BİR İLKBAHAR ŞİİRİNE BAŞLANGIÇ

Hava ne kadar güzel öğretmenim
Yollar ağaçlar kuşlar ne kadar güzel
Yeryüzü pırıl pırıl öğretmenim
Gizlisi saklısı kalmamış dünyanın
Nesi var nesi yoksa dökmüş ortaya
Bütün bitkiler, bütün hayvanlar, bütün taşlar
Sürünge­nler, konglomeralar, serhaslar
Hepsi hepsi ortada öğretmenim.
Ne olur biz de gidelim
Burda kalsın kitaplar
Burda kalsın iğneli karafatmalar
Kollarından bacaklarından gerilmiş kurbağalar
Burda kalsın hepsi
Bomboş kalsın hepsi
Bomboş kalsın evler okullar
Hapishaneler, hastaneler...
Öğretmenim, sevgili öğretmenim
Sırtımıza alırız hastaları
Kim bilir ne özlemişlerdir kırları...
Ya mahpuslar.
Ne sevinirler kim bilir
Sarılıp sarılıp öperler adamı.

Melih Cevdet ANDAY

ÇOCUKLARIMA

Diyelim ılık çalacaksın ılık

Sen ılık çalınca

Ne ılık çalıyor diye şaşacak herkes

Kimse çalmamalı senin gibi güzel

Örneğin kıyıya çarpan dalgaları sayacaksın

Senden önce kimse saymamış olmalı

Senin saydığın gibi doğru ve güzel

Hem dalgaları hem saymasını severek

De ki sinek avlıyorsun sinek

En usta sinek avcısı olmalısın

Dünya sinek avcıları örgütünde yerin başta

Örgüt yoksa seninle başlamalı

Diyelim zindana düştün bir ip al

Görmediğin yıldızları diz ipe bir bir

Sonra yıldızlardan kolyeyi

Düşlemindeki sevgilinin boynuna geçir

Say ki hiçbir işin yok da düşünüyorsun

Düşün düşünebildiğince üç boyutlu

Amma da düşünüyor diye şaşsın dünya

Sanki senden önce düşünen hiç olmamış

Dalga mı geçiyor düşler mi kuruyorsun

Öyle sonsuz sınırsız düşler kur ki çocuğum

Düşlerini som somut görüp şaşsınlar

Böyle dalgacı daha dünyaya gelmedi desinler

Dünyada yapılmamış işler çoktur çocuğum

Derlerse ki bu işler bişeye yaramaz

De ki bütün işe yarayanlar

İşe yaramaz sanılanlardan çıkar

Aziz NESİN

EVCIK

Kapı önünde ayşe
Hanım hanımcık iş gördü,
Sonunda kendine göre
Bir yuva kurdu.

Kibrit kutusu şeklinde
Oturmuştuk bahçeye karşı.
Ortada hokkadan bir masa,
Üstünde örtü yerine yaldızlı çikolata kağıtları.

Yangın yeri bir arsadan bulduğu
Cam kırıkları; para.
Ev çevirmek kolay, diyordu,
İş tutumlu olmakta.

Ayşe'm gibi, dünyada,
Ayşe'ler dolu.
Hepsi "evcik" oynar
Öteden beri.

Ama hepsinin mi?
Hepsinin değil.

İlk ben oldum misafiri,
Güle güle otur'a gittim.
Bir yüksük-fincanda getirdiği
Hayal kahveyi içtim.

Gözüm gazoz kapaklarına gitti,
Sorup öğrendim; kap kacakmış.
Toplamış sokaktan ucu yanmış kibritleri:
Bu kış odun yakacakmış.

Ayşe'yi o anda görmeliydiniz!
Eski kadınların kanıyla evcimen
Sisli geleceklere hazırlık
Çıkmış çocuk varlığından
Zamanların ötesine tertemiz.

Ayşe'ler büyür,
Günün birinde
Oyun-ev'leri
Sahici olur.

Ayşe'lerin kimisi
Yuvadan evden yoksun
Sert rüzgarlar önünde
Güz yaprakları gibi
Boşluklara savrulur.

Behçet NECATİGİL

AĞAÇLARIMIZ

Ağaçlar da insanlar gibi
Seveni olur, sevmeyeni...
Keserseniz ağlarlar
Tıpkı dövülen insanlar gibi.

Ağaçlar da insanlar gibidir,
Onlar da çalışır, durmadan.
Ve hepsi de yararlıdır,
Örnek bir insan gibi.

Türküler söyler gelince bahar,
Yaza, kışa hazırlık yaparlar,
Ağaçların da var yürekleri,
Ağaçlar da tıpkı bizler gibi.

Korumalı ağaçları,
Ormanlar yetiştirmeli,
Yakmadan, kesmeden çoğaltmalı.
İnsanları sever gibi, ağaçları da sevmeli.

Behçet NECATİGİL

YILDIZLARDA UYKU

Şehre çöken karanlık
Sokakta bir adam gördü.
Kattı adamı önüne
Evine götürdü.

Adam dinlendi biraz,
Sofraya oturdu.
Yemeklerini yediler,
Annesi çocuğu yatırdı.

Şehre çöken karanlık
Her gece başucunda
Yalnız korkan çocuğa
Masallar anlatırdı.

O gece garip bir şey oldu:
Karanlık uzandı göğe,
Gökten bir yıldız aldı,
Odaya getirdi.

Boşlukta dönen yıldız
Işık ışık bölündü.
Renkli maytaplar gibi
Çocuğun üstüne döküldü.

Çocuk hemen uyudu
Uykusunda güldü.

Behçet NECATİGİL

RESİM

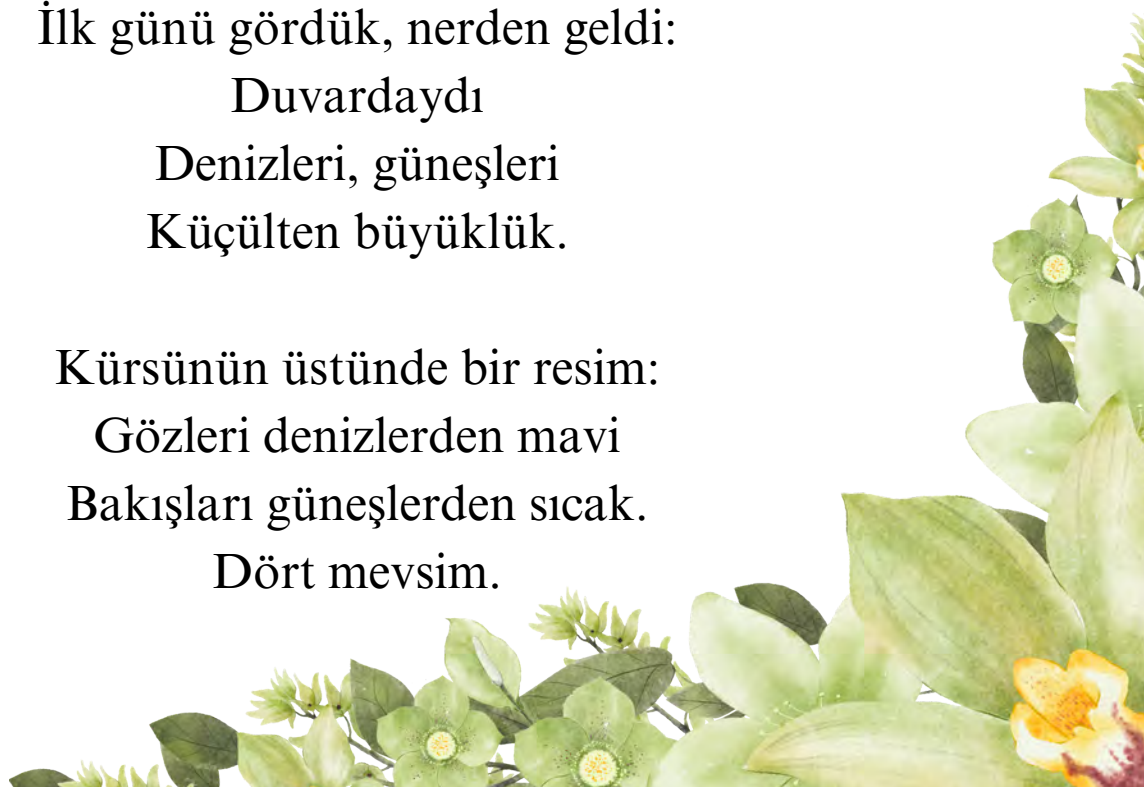
Her gün
Enginlerden engin
Yücelerden yüce
Bir duygu sarar bizi
Bu sınıfa girince.

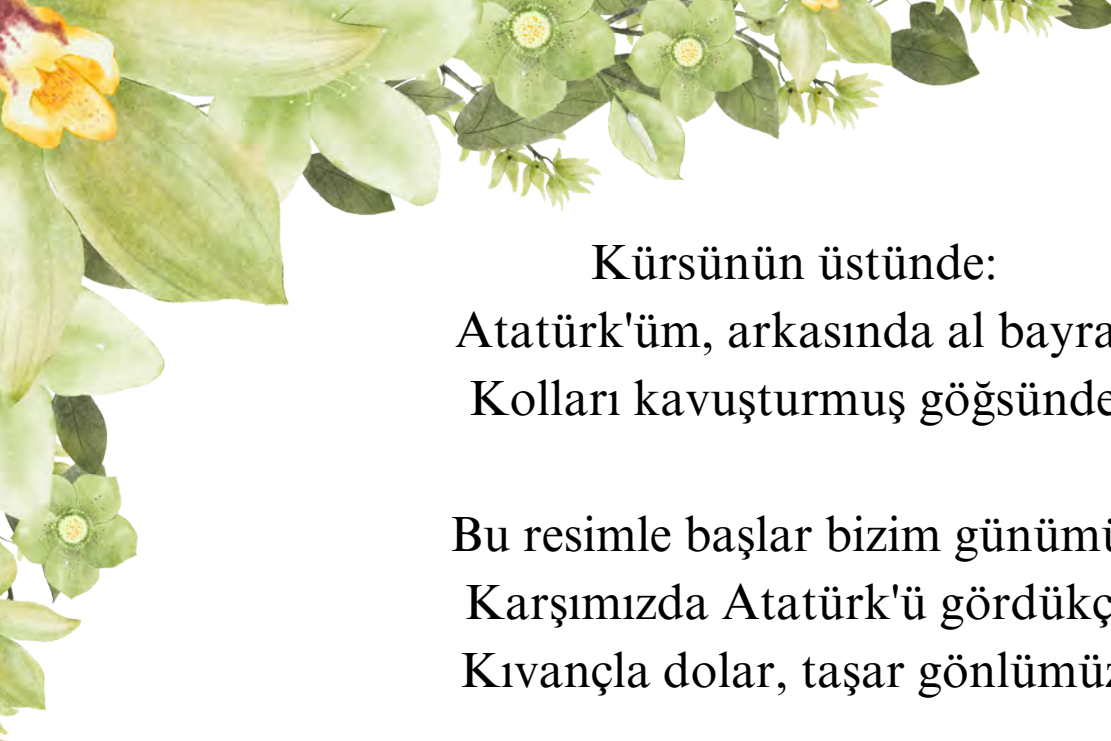
Yanda, bir uçtan bir uca.
Mavi deniz
Odanın içinde güneşleri bulunca.
Isınırız.

Enginlerin engini deniz olsa
Deniz ufak!
Yücelerin yücesi güneş olsa
Güneş küçük!

İlk günü gördük, nereden geldi:
Duvardaydı
Denizleri, güneşleri
Küçülten büyüklük.

Kürsünün üstünde bir resim:
Gözleri denizlerden mavi
Bakışları güneşlerden sıcak.
Dört mevsim.

Kürsünün üstünde:
Atatürk'üm, arkasında al bayrak
Kolları kavuşturmuş göğsünde.

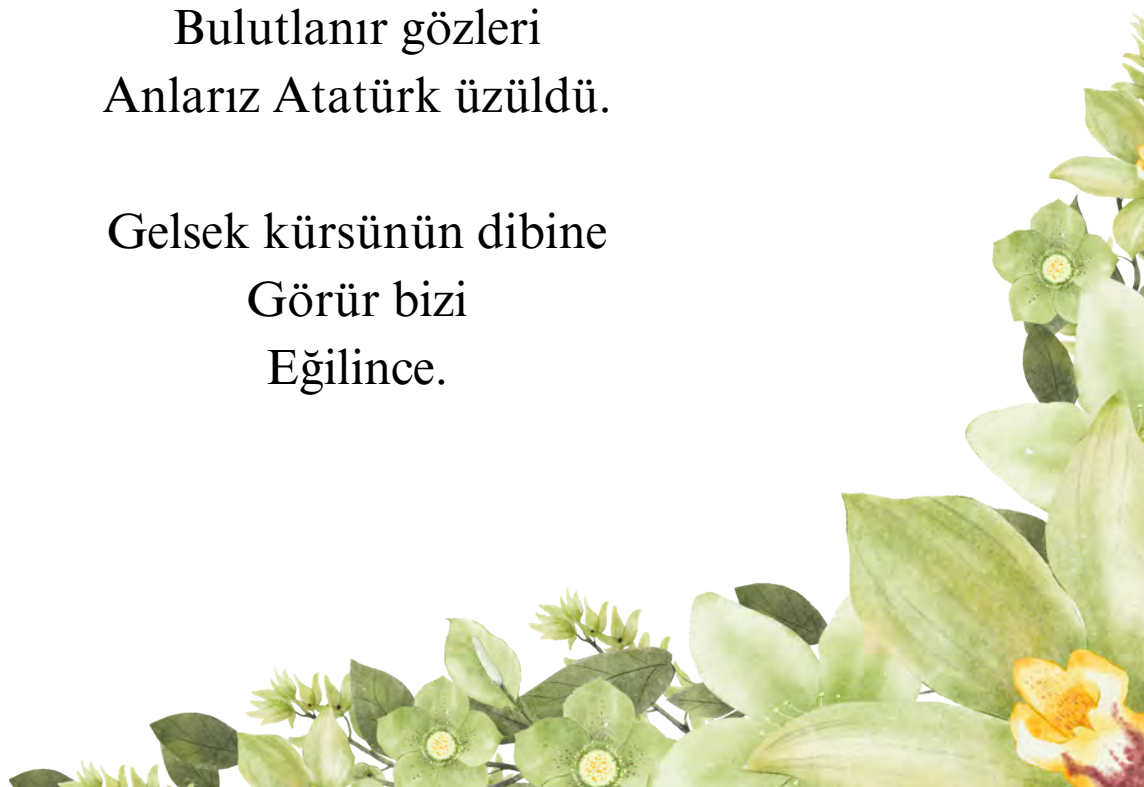
Bu resimle başlar bizim günümüz
Karşımızda Atatürk'ü gördükçe
Kıvançla dolar, taşar gönlümüz.

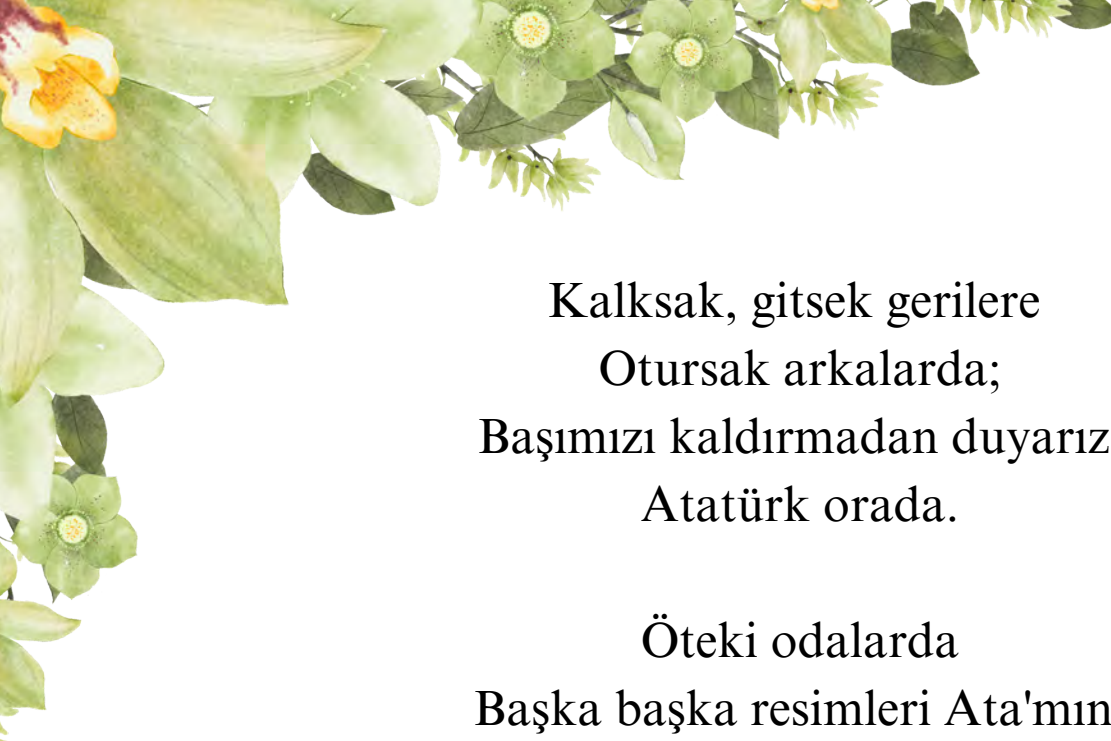
Öğretmenimizin kürsüde
Verdiği dersi
Dinler bizimle birlikte
Atatürk'ün resmi.

Çalışkanız, çünkü
Çalışınca
Bakarız, Atatürk güldü.

Bir yanlışlık yapsak
Bulutlanır gözleri
Anlarız Atatürk üzüldü.

Gelsek kürsünün dibine
Görür bizi
Eğilince.

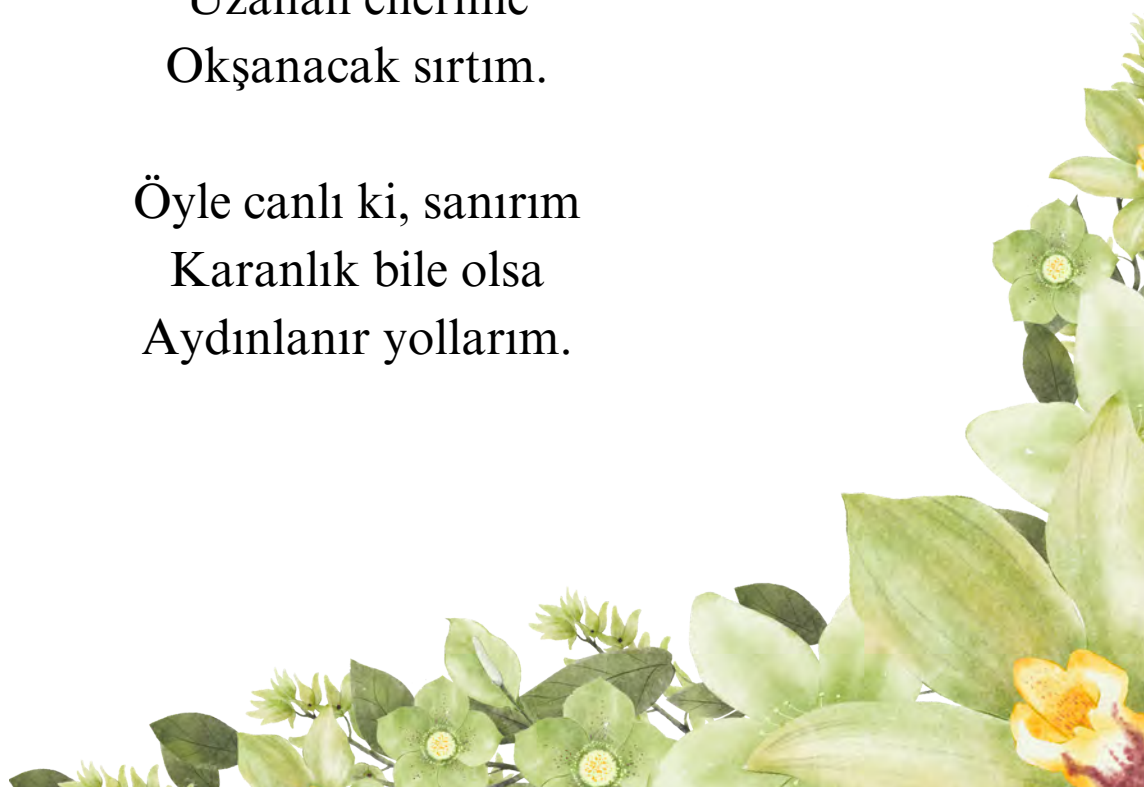
Kalksak, gitsek gerilere
Otursak arkalarda;
Başımızı kaldırmadan duyarız:
Atatürk orada.

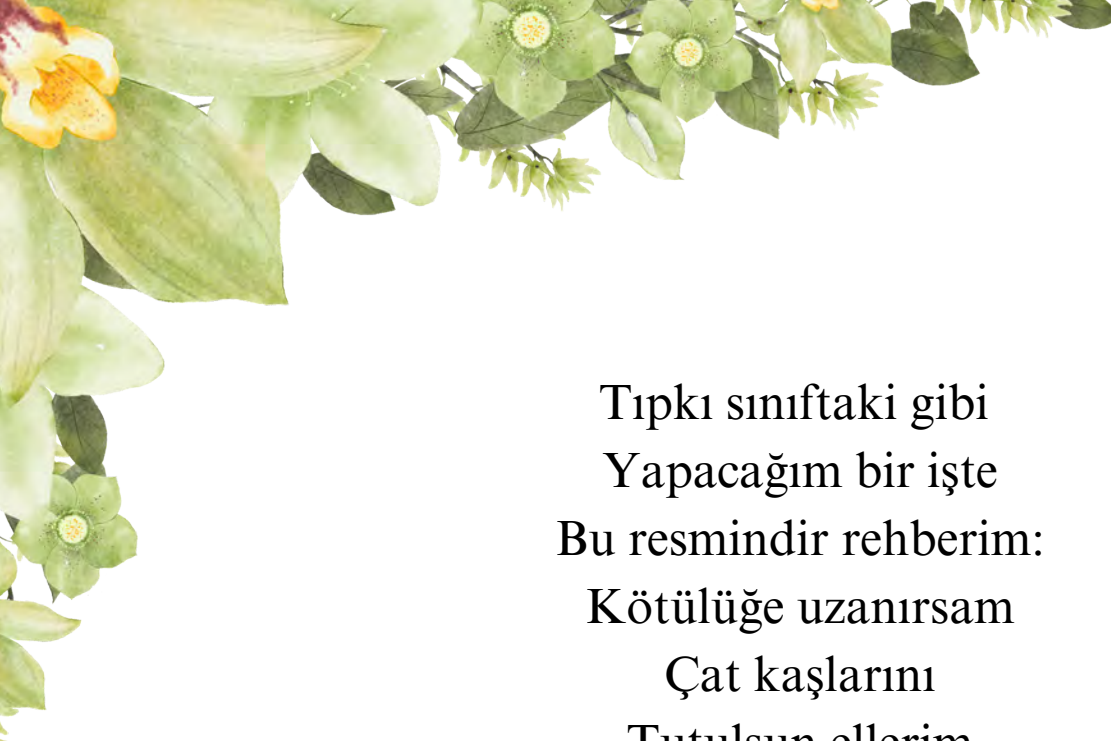
Öteki odalarda
Başka başka resimleri Ata'mın.
Atatürk'üm artık ömrüm oldukça
Bu resminle karşımdasın!

Yok hiç birinde
Bundaki tılsım
Değişen çizgilere
Canlı gibi bu resim.

Öyle canlı ki sanırım
Bende bir gün okulu bitirince
Uzanan ellerinle
Okşanacak sırtım.

Öyle canlı ki, sanırım
Karanlık bile olsa
Aydınlanır yollarım.

Tıpkı sınıftaki gibi
Yapacağım bir işte
Bu resmindir rehberim:
Kötülüğe uzanırsam
Çat kaşlarını
Tutulsun ellerim

Tıpkı sınıftaki gibi
Bütün ömrüm boyunca
Yaptığım her işte
İyi, doğru oldumsa
Sevincini belli et.
Gülümse!

Yaprak yaprak dökülürken önümde
Her yıl dört mevsim;
Sınıflar içinde yalnız bu sınıf
Resimler içinde yalnız bu resim!

Behçet NECATİGİL

RÜZGÂR

Şimdi bir rüzgâr geçti buradan
Koştum ama yetişemedim.
Nerelerde gezmiş tozmuş
Öğrenemedim.

Besbelli denizden çıkıp
Kıyılar boyunca gitmiştir.
Tuz kokusu, katran kokusu, ter kokusu
Yüreğini allak bullak etmiştir.

Sonra başlamış tırmanmaya dağlara doğru
Bulutları koyun gibi gütmüştür,
Okşayıp otları yaylalarda
Büyütmüştür.

Köylere de uğradıysa eğer
Islak, karanlık odalarda beşik sallamıştır
Güneş altında çalışanlara
İmdat eylemiştir.

Sonra başlayıp alçalmaya ovalara doğru,
Haşhaş tarlalarında eflatun, pembe, beyaz,
Kıraçlarda mavi dikenler...
Toz toprak gözlerine gitmiştir.

Kentlere de uğramış ki yanımdan geçti,
Haşhaş çiçeğine benzer kızlar görmüştür.
Bir gülüş, bir tel saç, allık pudra
Alıp gitmiştir.

Şimdi bir rüzgâr geçti buradan
Koştum ama yetişemedim.
Soraydım söylerdi herhalde
Soramadım.

Cahit KÜLEBİ

MUSTAFA KEMAL

Bir gemi yanaştı Samsun'a sabaha karşı
Sel'am durdu kayığı, aparı, takası
Selam durdu tayfası.
Bir duman tterdi bu geminin bacasından, bir duman
Duman deęildi bu!
Memleketin uçup giden kaygılarıydı.

Samsun limanına bu gemiden atılan
Demir değil!
Sarılan anayurda
Kemal Paşanın kollarıydı.

Selâm vererek Anadolu çocuklarına
ıkarken yce komutan
Karadeniz'in halini bir grmeliydi.
Kalkıp ayağa ardı sıra baktı dalgalar
Kalktı takalar,
İzin verseydi Kemal Pařa
Ardından grleyip giderlerdi
Erzurum'a kadar.

Cahit KLEBİ

UÇAK YOLCULUĞU

Bir uçağım olmalı benim,
Binip üstüne, binip üstüne,
Şu dünyayı gezmeliyim,
Gidip Akdeniz kıyılarına.

Merhaba demeliyim,
Sıcak sıcak denizlerde,
Çimen gemici çocuklara.
Bir uçağım olmalı benim.

Binip üstüne, binip üstüne,
Daha uzaklara gitmeliyim,
Ta Fransa'ya, Berlin'e
Selam demeliyim dört iklimden.

Özgürlük için dövüşmeye gelenler
Ölümlü günler bitti mi?
Ölen tüfekler sustu mu?
Kazanlarda sıcak aşlar pişti mi?

Bir uçağım olmalı benim,
Binip üstüne, binip üstüne,
Diyar diyar gitmeliyim...

Cahit KÜLEBİ

UYUYAN GÜZEL ANNEYE

Anne, bahar geliyor uyansana
Çık altın eşikte bekle beni,
En güzel tılsımları buldum sana
Koklayabilmek için nefesini.

Yeni açmış şu erik hatırlatır
Bana ağaçları çok sevdiğimi,
Sevginle mi ıslanmış şu sonsuz kır,
O kara bırakmışsın gözlerini.

Gül güzel annem benim, benim rüyam
İçimden çiçekli bir yol var sana,
Senin yerine biraz ben uyusam
Anne bahar geliyor uyansana.

Ceyhun Atuf KANSU

DÜNYA ÇOCUKLARI

Yaşamak gerekiyorsa eğer
Bir çocuk oyunu kadar renkli olsun.
Dünyayı kardeşlik dallarında
Uçan kuşlar doldursun.

Sen dargınlık ağacı barış ve yemiş ver.
Birleşsin bütün dünya çocukları,
Kalp kırılmadıkça sürüp gider oyun.
Yorulunca bir dost sesiyle uyuyun,
Sabah, kalbinize örtsün şafakları.

Tanrım yorgunluktan koru bu ayakları,
Bu küçük ayaklar böyle hep beraber
Oraya, o kardeş bayramına gider,
Kucaklaşır bütün dünya çocukları.

Ceyhun Atuf KANSU

ARILAR

Emdiniz arılarım elma çiçeklerini,
Doldurdunuz bahçenin bütün peteklerini
Şimdi, tutun baharın, tutun eteklerini,
Gökte vızıldayarak uçun, uçun arılar.

Beyaz beyaz dallara, çiçeklere kondunuz,
Tepeler çıktınız, ovalara indiniz,
Bir çiçekten emip bir bu ota döndünüz
Haydi tepemden halka halka geçin arılar.

Böğürtlen içinde altın bir eviniz var,
Odalarınız sarı sarı balla doludur,
Beni de evinize davet edin bu bahar,
Sofranızda bana da bir yer açın arılar.

Ceyhun Atuf KANSU

ŞU SONSUZ KOŞU

Samsun'a ayak basmış kahraman bugün,
Çayır, çimen yeşermiş zafer yolunda.
Davul zurna sesinde şahlanır düğün,
Gönlüm coşup öter bir bahar dalında.

Ata'nın rüyasına gelincikler sun,
Emek bahçelerinin güzel gülünü.
Biz sonsuz bir sabahtayız... o uyusun,
Sevincimiz coşturur onun gönlünü.

Nasıl çıkmış bir sabah Samsun'dan yola
Dağlardan dağlara o zafer türküsü,
Şahlanıp bayrak çekmiş her eski kola,
Taze bir bahar açmış yurdun gözünü.

Al bayrağım Ankara kalesinde hür,
Dalgalanmakta altın bir çağa doğru,
Yeni kahramanlar kol kol, boy boy yürür
Şu karlı dağlardaki bayrağa doğru.

19 Mayıs'ın hür başına çelenk,
Kiraz mevsimi, gençlik ayı, gül ayı.
Bir bahar bahçesinde gönüller renk renk,
Şu sonsuz koşuya bak, sarmış yaylayı.

Ceyhun Atuf KANSU

AĞAÇ DİYOR Kİ

Ben küçücük bir ağacım
Yurdumun bir bahçesinde,
Topraklar tüterken görün,
Dallarım çiçeklesin de.

Her şeyimle yararlıyım,
İnsanoğluna dünyada,
Çiçeğim, yaprağım, gölgem
İri dallı zerdalimle.

Kuşlar mutlu şarkısını
Hep dalımda söylerler,
Şen arılar vızır vızır,
Kokuma koşup gelirler.

Sakın, sakın dalımızı;
Çocuklar çekip kırmayın.
Çakınızla gövdemizde
Derin yaralar açmayın.

Halim YAĞCIOĞLU

DOĞA DEDİ Kİ

Uyandı doğa sabah sabah, dedi ki:
Sizin için varım, varım sizin için.
Karanlığına çekilmiş dün geceki,
Ova, bayır sizin için, böyle gelin.

Işık verdim, uçan kuşun kanadına,
Bakın yeryüzüne aydınlık getirdim.
Kişioğlu bu çümbüş senin adına,
Tanyeri ağarırken atılan her adım.

Gelin, siz de bir şey ekleyin bu işe,
Ölçülmüş, biçilmiş düzene, doğaca.
Zorlayıverin usunuzu yokuşa,
Bir tuğla koyun, bu yapıya insanca

Sabahattin Kudret AKSAL

SERÇE KUŞU

Bu sabah bahçede karşıma
Küçük bir serçe kuşu geldi;
Havuzun taşına kondu,
Bir içti, bir doğruldu,
Nasıl da korkuyordu.

Sen hiç korkma serçe kuşu,
Suyunu rahat rahat iç,
Sıhhat afiyetle uç,
İnsanoğlu çeşit çeşit
Beş parmağın beşi bir mi?

Necati CUMALI

KAYIP ÇOCUK

Birden işitilmez olsun ayak seslerim;
Gölgem bir başka sokağa sapıversin;
Unutayım bir anda her şeyi,
Nerde oturduğumu,
Bir tuhaf adem olduğumu Can adında.
Aklım arayadursun başka kapılarda kısmetimi,
Ben, bilmediğim sokaklarda bir başıma;
Gönlüm öylesine geniş, öyle ferah,
İlk defa görmüş gibi dünyayı,
Bir şaşkınlık içinde, yeniden doğmuş gibi;
Hatırlamam artık değil mi, dostlar,
Hatırlamam artık garipliğimi?

Can YÜCEL

HAYATTA BEN EN ÇOK BABAMI SEVDİM

Hayatta ben en çok babamı sevdim
Karaçalılar gibi yardan bitme bir çocuk
Çarpık bacaklarıyla ha düştü ha düşecek
Nasıl koşarsa ardından bir devin

O çapkın babamı ben öyle sevdim
Bilmezdi ki oturduğumuz semti
Geldi mi de gidici
Hep hep acele işi

Çağın en güzel gözlü maarif müfettişi
Atlstan bakardım nereye gitti
Öyle öyle ezber ettim gurbeti
Sevinçten uçardım hasta oldum mu

Kırkı geçerse ateş çağırırlar İstanbul'a
Bi' helallaşmak ister elbet di mi oğluyla
Tifoyken başardım bu aşk oy'nunu
Oh dedim göğsüne gömdüm burnumu

En son teftişine çıkana değin
Koştururken ardından o uçmaktaki devin
Daha başka tür aşklar geniş sevdalar için
Açıldı nefesim fikrim can evim
Hayatta ben en çok babamı sevdim

SANA DAİR

Senden duymuşum, ilkin,
Kızılırmak'ın, Sakarya'nın sesini,
Göz göze gelmişim Atatürk'le
Dilim çözülmüş, işlemiş elim,
Çizmişim haritasını Türkiye'min.

Avucumun içi gibi bilirim şimdi,
Trakya'yı, Anadolu'yu.
Havası nefesim, toprağı ekmeğim,
Kasabaları, köyleri ne haldedir,
Nasıl geçinir insanları, bilirim.

Dağlarımızın çoğu gazi,
Neler çekmiş halkım önceleri
Buğday için, pamuk için.
Kaç kere kana boyanmış yeryüzü!
Çıkmaz aklımdan İstiklâl savaşları.

Bahset yeni buluşlardan, ilerlemelerden
En zeki çocuklarıyla,
Sana vermiş kulağını köyüm.
İçinde memleketimin şarkıları
Üstünde ay yıldızlı hürriyet.

Mehmet BAŞARAN

MUSTAFA KEMAL'İ DÜŞÜNÜYORUM

Mustafa Kemal'i düşünüyorum;
Yeleleri alevden al bir ata binmiş
Aşıyor yüce dağları, engin denizleri.
Altın saçları dalgalanıyor rüzgârda,
Işıl ışıl yanıyor mavi gözleri,

Mustafa Kemal'i düşünüyorum;
Yanmış, yıkılmış savaş meydanlarında
Destanlar yaratıyor cihanın görmediği,
Arkasından dağ dağ ordular geliyor
Her askeri Mustafa Kemal gibi.

Mustafa Kemal'i düşünüyorum;
Gelmiş geçmiş kahramanlara bedel
Hükmediyor uçsuz bucaksız göklere
Al bir ata binmiş yalın kılıç
Koşuyor zaferden zafere.

Mustafa Kemal'i düşünüyorum;
Ölmemiş bir kasım sabahı!
Yine bizimle beraber her yerde,
Yaşıyor dört köşesinde vatanın
Yaşıyor damar damar yüreklerde.

Mustafa Kemal'i düşünüyorum,
Altın saçları dalgalanıyor rüzgârda,
Mavi gözleri ışıl ışıl, görüyorum
Uykularıma giriyor her gece.
Ellerinden öpüyorum.

Ümit Yaşar OĞUZCAN

ATATÜRK

Atatürk dedim iptida
Önümü ilikledim.

Nasıl söylerim öldüğünü
Atatürk'üm karşımda,
Yatmış uyumuş karlar üstüne
Kalpağı başında.

Nasıl söylerim öldüğünü
Çenesine uzanmış eli
Atatürk'üm çıkar Kocatepe'ye
Dalgın, düşünceli.

Nasıl söylerim öldüğünü
Elinde beyaz tebeşir
Geçmiş tahta başına
Atatürk'üm ders verir.

Nasıl söylerim öldüğünü
Başında yeni şapkası
Yola çıkmış yürümüş
Kalabalık arkasında

Nasıl söylerim öldüğünü nasıl
Bir ışık vurmuş yüzüne
Atatürk'üm bakıyor besbelli
Çekidüzen verelim üstümüze.

İlhan DEMİRASLAN

ANA ÖĞÜDÜ

Çiçekleri ezme yavrum
Çiçekler bir yüreğe benzer
Çiçek ezen, insan ezer.

Sakın sen kuş vurma yavrum
En engin bir kardeşlikte
Uçar kuşlar gökyüzünde.

Tüfekte oynama yavrum
Şakacığı bile çirkin
Bir canlıyı öldürmenin.

Gel bir çiçek ol sen yavrum
Kendi ülkenin renginde
Şu yeryüzü demetinde.

Tahsin SARAÇ

ÇOCUKLAR KARDEŞ OLDU MU?

Daha bir ballanır uyku,
Çocuklar kardeş oldu mu?
Barışır artık kurt kuzu,
Çocuklar kardeş oldu mu?

Düşler denizine doğru,
Mutluluk bin yelken açar,
Her yürek bir altın pınar,
Çocuklar kardeş oldu mu?

Daha bir ışıldar akarsu,
Çocuklar kardeş oldu mu?
Kucaklaşır batıyla doğu,
Çocuklar kardeş oldu mu?

Ne açlık kalır ne korku,
Korudaki fidanlar gibi,
Sevip sevip birbirini,
Çocuklar kardeş oldu mu?

TAHSİN SARAÇ

29 EKİM

Cumhuriyet Bayramı,
Geldi bize ne mutlu!
Bayraklarla donattık,
Güzel okulumuzu.

Sokaklarda evlerde,
Al bayrak dalgalanır.
Onun o al rengini,
Bütün bir dünya tanır.

Yirmi dokuz ekimi,
Karşılarız neşeyle.
Çünkü bugünle erdik,
Büyük Cumhuriyet'e.

Yürüyün arkadaşlar,
Hep ileri koşalım.
Bugün bayramımız var,
Gelin bayramlaşalım...

Ali PÜSKÜLLÜOĞLU

ERİK AĞACI

Yılda iki kez çiçek açıyordu
ama meyve vermiyordu
erik ağacım.

Dediler ki bana:

-Al baltayı eline,
yürü üzerine,korkut onu

Artık çiçek açmıyor erik ağacım.

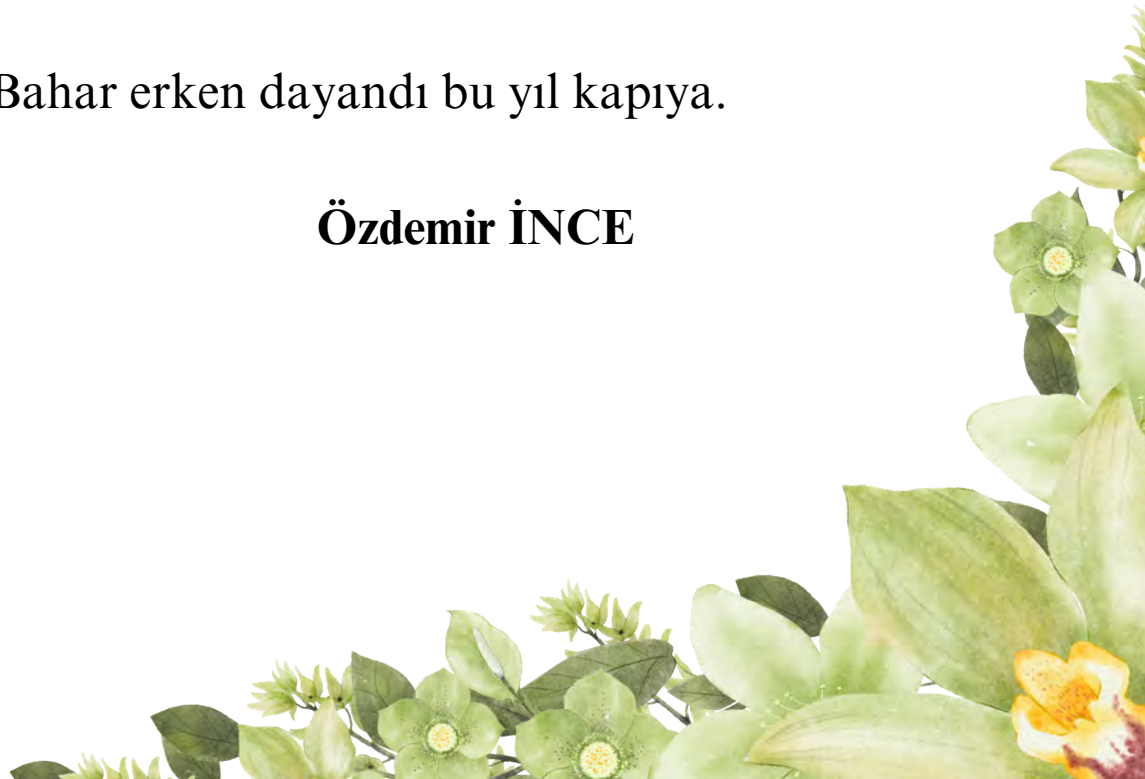
Yılda iki kez çiçek açıyordu
ama artık çiçek açmıyor
erik ağacım.

Dediler ki bana:

-Şarkılar söyle ona,sev,
sevgi sözleriyle yüreğini doldur.

Bahar erken dayandı bu yıl kapıya.

Özdemir İNCE

UYKU

Bana çiçek gönderme
Bir kuş ağacı gönder
Dallarında gezinsin
Kül rengi güvercinler

Konsunlar yastığıma
Uyutmak için beni
Sırtlarında kuş tüyü
Gagalarında ninni

Kaldırıp yatağıma
Uçursunlar göklere
Kendimi yıldızlarda
Bulayım birdenbire
Bana çiçek gönderme
Bir kuş ağacı gönder
Alnıma dokunanlar
İyileşmiş desinler

Ülkü TAMER

APARTMANLARDA YAŞAYAN ÇOCUKLARIN GÖZLEMLERİ

Aşağı kattaki teyze çiçeklerini
canı gibi seviyor çocuk gibi bakıyor onlara
ama biz bahçede oynarken horluyor bizi
çiçekleri gibi davranmıyor çocuklara.

Yukarı kattaki amca otomobiline tutkun nedense
çocuk gibi yıkayıp temizliyor onu her gün
– Çekilin bakalım otomobilin yanından!
diye bağıırıyor bize
otomobili güneşin ve yağmurun
altında kaldığı için üzgün.

Durmadan birbirine bağırın yaşlılar hele
bizim sesimizi duymak istemiyor
biz kuşlar gibi cıvıldaştığımızı sanıyoruz belki de
ama büyükleri bazı şeylere inandırmak zor.

Televizyon ve otomobil büyükler için birer oyuncak
ellerine verilmiş oyalansınlar diye
bize kalıyor apartman sorunlarıyla uğraşmak
ama çok kızıyorlar biz işe girişince.

Eray CANBERK

KENTLERDE YAŞAYAN ÇOCUKLAR DA OYUN OYNAMAK İSTER

kentler daralıyor yollar daralıyor
kaldırımlar daralıyor daralıyor bahçeler bile
daralıyor masallara sığmayan evrenimiz
yüreklerimiz daralıyor gün geçtikçe
oynayacak yer bırakın bize

önce cadde kenarları sonra kaldırımlar
bahçeli apartmanların bahçeleri
size ayrıldı sizin otomobillerinizle doldu
okulumuzun önü düşlerimizin içi
oynayacak yer bırakın bize

caddelere şimşek gibi fırlıyorsak
haşarılıktan değil yaramazlıktan değil
bizim olması gereken yerler bize yasak
büyükler söz anlamaz büyükler bencil
oynayacak yer bırakın bize

hey babalar abiler amcalar yöneticiler
bir makina yığınınına kurban etmeyin bizi
aklınıza gelsin boş arsalarda oynadığınız günler
ama şimdi boş arsalar bile otomobil sergileri
oynayacak yer bırakın bize.

Eray CANBERK

BAHAR ŐİİRİ

Bu sabah mutluluęa aç pencereni
Bir güzel arın dünkü kederinden
Bahar geldi bahar geldi güneşin doğduğu yerden,
Çocuğum uzat ellerini.

Őu güzelim bulut gözlü buzağıyı
Duy böyle koşturan sevinci
Dinle nasıl telâş telâş çarpıyor,
Toprak ananın kalbi.

Őöyle yanıbaşına çimenlere uzan
Kulak ver gümbürtüsüne dünyanın
Baharın gençliğin ve aşkın
Türküsünü söyleyelim bir ağızdan.

ATAOL BEHRAMOğLU

BEBEKLERİN ULUSU YOK

İlk kez yurdumdan uzakta yaşadım bu duyguyu

Bebeklerin ulusu yok

Başlarını tutuşları aynı

Bakarken gözlerinde aynı merak

Ağlarken aynı seslerin tonu

Bebekler çiçeği insanlığımızın

Güllerin en hası, en goncası

Sarışın bir ılık parçası kimi

Kimi kapkara üzüm tanesi

Babalar çıkarmayın onları akıldan

Analar koruyun bebeklerinizi

Susturun susturun söyletmeyin

Savaştan yıkımdan söz ederse biri

Bırakalım sevdıyla büyüsünler

Serpilip gelişsinler fidan gibi

Senin benim hiç kimsenin değil

Bütün bir yeryüzünündür onlar

Bütün insanlığın gözbebeği

İlk kez yurdumdan uzakta yaşadım bu duyguyu

Bebeklerin ulusu yok

Bebekler, çiçeği insanlığımızın

Ve geleceğimizin biricik umudu...

Ataol BEHRAMOĞLU

OYUNCAKÇI AMCA

Oyuncakçı amca,
Ne çok oyuncakların var;
Top, tank, tüfek, tabanca...
Gövdem titriyor,
Onlara bakınca!

N'olursun oyuncakçı amca,
Bundan böyle bizlere,
Oyuncak tüfekler yerine,
Ak yelkenli bir gemi,
Bir de süslü bebekler getir,
Unutma emi?

Sonra oyuncakçı amca,
Senden aldığım tüfekleri,
Bozarak onlardan kuş yaptım,
Bana kızmazsın değil mi?

Abdülkadir BULUT

OYUN

Sebzelerden sevdiklerim:

Havuç, domates, oyun.

Meyvelerden sevdiklerim:

Elma, şeftali, oyun.

Bence en iyi besin oyun

Çünkü

Hiçbir şey yemesem bile bazen

Oynarken doyuyorum.

İsmail UYAROĞLU

